

Szücs István, a legrégebb gramofonházaló.

Boda Dezső főkapitánykodása idején történt az az intézkedés, hogy egyes bérházakban a háziúr kívánságára rendőrileg is eltiltathatták a kintornásokat attól, hogy a pesti udvarokra szabadon bejárhassanak. Nyolc-tíz évvel ezelőtt még szabadon divatozott a zongoraverkli. Volt ház, ahol tiz-tizenkét verklis is megfordult naponta. Éktelen lárma és folytonos kéregetés zavarta a lakók nyugalmát.

Most már a legtöbb pesti bérház kapualjában ott van a feltűnő tábla:

KINTORNÁZÁS TILOS!

És a sánta, meg vak kintornások szinte egészen kipusztultak a kintornájukkal együtt. A zongoraverkli ma már ritkaságszámba megy. A verkli kiszorult a ringlispilek és hajóhinták mellé s néhány külvárosi vendéglő lugasos udvarán játszik csak nyári vasárnap-délutánokon.

Érdekes, hogy a divatját mult és száműzött verkliknek modern utódja akadt a gramofon képében. A főkapitányságon, Császár kapitány osztályán, ahol azelőtt a verklisek engedélyügyét kezelték, mind több és több jelentkező akad, akik a gramofonnal való házalásra és zenélésre kérnek engedélyt. A kintornások a rendőrségnek ezen az ügyosztályán egészen kipusztultak s most a gramofon divatozik.

Az első ember, aki a gramofonnal való házalásra kért engedélyt, Szücs István, egy hetvenegy éves öregember. Ő mesélte:

— Azelőtt zongoraverklim volt, de mert a pesti házakba tilos volt járni vele, kénytelen voltam a drágán vásárolt kintornát eladni. Kereset nélkül maradtam s mikor a pénzem már majdnem fogytán volt, utam véletlenül egy gramofonüzlet előtt vitt el. Megmaradt pénzemen egy nagyon olcsó gramofont vásároltam és ezzel kezdtem házalni.

— Mindjárt kezdetben észrevettem, hogy ez nagyon okos gondolat volt, mert a legtöbb bérházba, ahova a kintornásoknak meg van tiltva a bejárás, szabadon bejutottam. Az első időben meglehetősen szépen kerestem, utóbb azonban a jövedelmem megcsappant. Nem tudtam megérteni, hogy miért. Később rájöttem, hogy jobb gramofont kell vennem és az emberek unják a régi lemezeket is. Ujakat szereztem be s ettől kezdve megint jobban ment. Most már tudom a módját, hogy mi kell az én publikumomnak. Nagyon sokat költök a lemezekre, de megvásárlók mégis minden újdonságot. Bőségesen behozom a kiadásokat.

A gramofon tehát utódja lett a forgalomból kikapott kintornáknak a pesti házaknak udvarán. Modernebb, intelligensebb s mint a házmesterek mondják: nem csinál olyan nagy lármát, mint a verkli. L. K.

		Iktatószám
Budapestre vonatkozó újságcikkek		
Szerző: <i>L. K.</i>		Oszályozás
Cím: <i>Szücs István, a legrégebb gramofonházaló</i>		
Forrás: <i>Zenekereskedelem</i>	Idő: <i>1914</i>	Tárgy: <i>489.9</i>
<i>Bp.</i> (Hely)	<i>1/1</i> (Idő)	Hely: <i>1914</i>
	(Köt. v. fiz.)	Személy